

บทที่ 3

ต้นทุนการบลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองและมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสม

การคึกคักต้นทุนจากการบลูกมะม่วงทิมพานต์จะ เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนประกอบการตัดสินใจในการลงทุนบลูกมะม่วงทิมพานต์ ปัจจุบันการบลูกมะม่วงทิมพานต์ เป็นที่นิยมกันมาก ดังนั้นโอกาสที่จะพัฒนาการบลูกมะม่วงทิมพานต์ให้เป็นพืชเศรษฐกิจในประเทศไทย จึงเป็นไปได้มาก จึงได้มีการวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการลงทุนบลูกมะม่วงทิมพานต์ โดยสิ้นสุดการวิเคราะห์ในระดับเกษตรกรเท่านั้น กล่าวคือ การวิเคราะห์จะสิ้นสุดแค่การนำเมล็ดมะม่วงทิมพานต์ดิบ (ไม่กะ เทาะ เปลือก) ออกจำหน่าย

ข้อมูลที่ใช้ในการคึกคักเปรียบเทียบต้นทุนการบลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองกับมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมเป็นข้อมูลบرمภูมิ (Primary Data) ที่ได้จากเกษตรกรผู้บลูกมะม่วงทิมพานต์ของอำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการแจกแบบสอบถาม ในส่วนแรกจะคึกคักต้นทุนของการบลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง และในส่วนหลัง จะคึกคักต้นทุนการบลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสม

การสำรวจได้ใช้ตัวอย่างทั้งสิ้น 50 ราย ซึ่งแบ่งเป็น

เกษตรกรที่บลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง เพียงพันธุ์เดียว 26 ราย

เกษตรกรที่บลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมเพียงพันธุ์เดียว 24 ราย

สำหรับเกษตรกรที่บลูกทั้ง 2 พันธุ์ มีจำนวนน้อย จึงไม่นำมาพิจารณา

จากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่บลูกมะม่วงทิมพานต์ของอำเภอโพนทอง จะเริ่มปลูกในราวเดือนมิถุนายน ถึง กรกฎาคม และจะเก็บเกี่ยวประมาณเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม เริ่มเก็บเกี่ยวได้เมื่อมะม่วงทิมพานต์มีอายุตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป

ลักษณะต้นทุนการบลูกมะม่วงทิมพานต์

ต้นทุนการบลูกมะม่วงทิมพานต์ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตั้งแต่การเพาะปลูกจนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิต ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่น ค่าต้นพันธุ์ บุ่ย ยาป้องกันและกำจัดศัตรูพืช อุปกรณ์ การเกษตร การจ้างแรงงานและปัจจัยการผลิตอื่น ๆ เช่น ค่าใช้ที่ดิน เป็นต้น

ในการวิเคราะห์ต้นทุนการปลูกมะม่วงหิมพานต์ ได้จำแนกต้นทุนตามวัดบัญชี ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. รายจ่ายลงทุน (Capital Expenditures) หมายถึง รายจ่ายที่จะให้ประโยชน์ต่อภาระมากกว่า 1 วัดบัญชี และเรียกรายจ่ายประเภทนี้ว่าลินทรัพย์ เมื่อนำลินทรัพย์มาใช้งานต้นทุนของบริการที่ได้รับจากลินทรัพย์นั้นในวงหนึ่ง ๆ จะนำมาคิดเป็นรายจ่ายประเภทประจำวัด
2. รายจ่ายประจำวัด (Revenue Expenditures) หมายถึง รายจ่ายที่ให้ประโยชน์ต่องวดบัญชีที่รายจ่ายนั้นเกิดขึ้น

กรณีของการปลูกมะม่วงหิมพานต์ การจำแนกต้นทุนตามวัดบัญชีจะ เป็นดังนี้

1. รายจ่ายลงทุน ได้แก่

1.1 ค่าเตรียมพื้นที่และค่าปลูก ประกอบด้วย

1.1.1 ค่าแรงงานในการเตรียมดิน ได้แก่ค่าจ้างแรงงานในการดายหญ้า เพื่อกำจัดวัชพืช เป็นการเตรียมพื้นที่ปลูกและค่าจ้างแรงงานรากไกที่ดิน เป็นการเตรียมดินและเป็นการไกที่เพื่อปรับวัชพืชก่อนที่จะปลูก เกษตรกรจะได้พื้นที่เตรียมดินไว้ก่อนได้ระยะเวลาทำการไก 2 ครั้ง ครั้งแรกจะได้ดีไซร์รอกแทรกเตอร์ที่มีผานบุกเบิกและครั้งที่ 2 ได้แปร การไกด์โดยใช้รถแทรกเตอร์ที่มีผานบุกเบิกนั้น ใช้สำหรับไกดินที่แข็ง เป็นการทำลายวัชพืชล้วนการไกแบบนั้นก็เพื่อให้ดินร่วนซุย ค่าจ้างไกด์จะแพงกว่าค่าจ้างไกด์ ค่าจ้างไกด์ประมาณไรล 100 บาท ส่วนค่าจ้างไกด์ประมาณไรล 80 บาท จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรจะปลูกมะม่วงหิมพานต์โดยวิธีเพาะต้นกล้า และนำมายปลูกลงแปลง เนื่องจากสามารถควบคุมให้ต้มะม่วงหิมพานต์เจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ ค่าแรงงานในการเตรียมดินจะ เป็นแรงงานเครื่องจักร เป็นส่วนใหญ่ ซึ่ง เมื่อนกันทั้งมะม่วงหิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ลูกผสม

1.1.2 ค่าแรงงานในการปลูก จะรวมตั้งแต่การวางแผน ขุดหลุม และปลูก ในการปลูกมะม่วงหิมพานต์จะทำการเตรียมพื้นที่ปลูกโดยขุดหลุมและกำจัดวัชพืชบริเวณที่ปลูก มะม่วงหิมพานต์เลี้ยงก่อน หลังจากที่ได้เตรียมดินเรียบร้อยแล้วโดยการไกด์และไกด์ เกษตรกรจะขุดหลุมระยะห่างระหว่างแก้และระหว่างหลุมเท่ากัน 6×6 เมตร ในการขุดหลุมนี้จะขุดให้深

¹ เพ็ญแซ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, ศาสตราจารย์. การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพมหานคร

ความกว้าง 20 เซนติเมตร ความยาว 20 เซนติเมตร และลึก 20 เซนติเมตร แบ่งดินที่ขุดขึ้นมาเป็น 2 ส่วน คือดินชั้นล่างกับดินชั้นบน นำดินชั้นบนมาผสมกับปุ๋ยคอกและปุ๋ยวิทยาศาสตร์แล้วนำไปในหลุมก่อนเป็นการรองกันหลุ่ม จากนั้นกลบดินชั้นล่างตามลงไปทึ้งไว้ 3 วัน เพราะถ้าปลูกทันทีดันจะม่วงหิมพานต์อาจตายได้ เนื่องจากปุ๋ยมีความร้อน หลังจากทึ้งไว้ 3 วันแล้วนำต้นกล้ามาม่วงหิมพานต์มาปลูกในหลุ่ม หลุ่มละ 1 ต้น เกษตรกรบางรายจ้างแรงงานในการขุดหลุ่มโดยคิดค่าแรงเป็นหลุ่ม ค่าแรงงานในการขุดหลุ่มเท่ากับ 0.25 - 2 บาท/หลุ่ม แต่เกษตรกรบางรายก็จ้างแบบเหมาเป็นไร่หรือจ้างแรงงานเป็นรายวัน เมื่อขุดหลุ่มเสร็จการปลูกจะม่วงหิมพานต์แล้ว จะมีการจ้างแรงงานในการปลูกโดยการใส่ปุ๋ยคอกก่อนที่จะวางต้นพันธุ์ที่ปลูกแล้วกลบดินและรดน้ำ ผู้รับจ้างจะนำปุ๋ยมาใส่เอง การคำนวณค่าจ้างแรงงานในการปลูกจะม่วงหิมพานต์คิดตามจำนวนต้นที่ปลูกหรือเหมาเป็นไร่หรือจ้างแรงงานเป็นรายวัน โดยมีอัตราค่าจ้างแรงงาน 40 บาท/วัน/คน ค่าจ้างแรงงานโดยคิดตามจำนวนต้นจะม่วงหิมพานต์ที่ปลูกค่าจ้างอยู่ระหว่างต้นละ 0.50 - 2 บาท

1.1.3 ค่าต้นพันธุ์ เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อพันธุ์ม่วงหิมพานต์มาปลูก สำหรับจะม่วงหิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง เกษตรกรบางรายไม่ต้องซื้อต้นพันธุ์จากร้านค้าหรือจากเกษตรกรด้วยกัน ด้วยนำเมล็ดพันธุ์ของตนเองที่เก็บไว้มาเพาะต้นกล้า ราคาต้นพันธุ์เฉลี่ยต่อต้นที่ซื้อขายกันในท้องถิ่นในช่วงที่ปลูกเท่ากับ 0.72 บาท โดยใช้ต้นพันธุ์เฉลี่ยเพียง 25 ต้นต่อไร่ เนื่องจากไม่มีการตัดแต่งกิ่ง เท่าไหรก็ ทำให้ต้นจะม่วงหิมพานต์ระเกะระกะไม่เป็นระเบียบ ดังนั้นค่าต้นพันธุ์เฉลี่ยไร่ละ 18 บาท

ส่วนจะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมจะ เก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์ต่อไปไม่ได้ เพราะจะทำให้กลাযพันธุ์และผลผลิตลดลงมาก ดังนั้นเกษตรกรจึงต้องซื้อต้นพันธุ์ม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมทุกครั้งที่มีการปลูก โดยที่เกษตรกรจะซื้อจากพ่อค้าในอำเภอที่ขายต้นพันธุ์ม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมราคายังคงเดิม 7.47 บาท โดยที่เกษตรกรจะใช้ต้นพันธุ์ม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมในการปลูกเฉลี่ยต้นละ 16 ต้นต่อไร่ เนื่องจากค่าต้นพันธุ์ลูกผสมจะลดลงทุนปลูกเพียง 16 ต้นต่อไร่ ดังนั้นค่าต้นพันธุ์เฉลี่ยไร่ละ 119.52 บาท

รายจ่ายในการเตรียมพื้นที่และการปลูกนี้เป็นรายจ่ายที่ทั่วไปประมาณนี้ ต่อ กิจกรรมกว่า 1 งวดบัญชี จึงได้ทำการจัดสรรงบประมาณไว้ตามอายุเศรษฐกิจของมะม่วงหิมพานต์ (30 ปี)

1.2 ค่าอุปกรณ์การเกษตร

อุปกรณ์การเกษตรในการปลูกมะม่วงหิมพานต์ ได้แก่ เครื่องพ่นยา จอบ เสียม มีด และกรรไกรตัดแต่งกิ่ง สำหรับเครื่องพ่นยา เป็นอุปกรณ์การเกษตรที่มีราคาแพงจะบันทึกเป็นลินทรัพย์ และมีการคิดค่าเสื่อมราคาเป็นค่าใช้จ่ายแต่ละปี ส่วนอุปกรณ์การเกษตรประเภทเกหะนั่น มีราคาน้อย เมื่อซื้อมาจะถือเป็นค่าใช้จ่ายทั้งจำนวน จากการสอบถามความเกษตรกรจะไม่มีอุปกรณ์การเกษตรประเภทที่ใช้ในการทั่วไป เนื่องจากเกษตรกรให้ความสนใจในการทั่วไปน้อยมาก จึงไม่ได้จัดซื้ออุปกรณ์ประเภทนี้ และเครื่องพ่นยาน้ำสามารถใช้ในการทั่วไปได้ด้วย ดังนั้นอุปกรณ์การเกษตรที่มีราคาแพงและบันทึกเป็นลินทรัพย์ จึงมีเพียงประเภทเดียวคือ เครื่องพ่นยา มูลค่าของเครื่องพ่นยา แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.1 และ 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงมูลค่าของ เครื่องพ่นยาของแต่ละขนาดพื้นที่การเพาะปลูก กรณีพื้นที่นี้เมือง

รายการ	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ไม่ถึง 10 ไร่	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ตั้งแต่ 10 ไร่ แต่ไม่ถึง 20 ไร่	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ตั้งแต่ 20 ไร่ขึ้นไป
มูลค่าของ เครื่องพ่นยา (1)	2,924 บาท	7,517 บาท	10,765 บาท
จำนวนไร่ ทั้งหมด (2)	63 ไร่	162 ไร่	232 ไร่
มูลค่า เครื่องพ่นยา /ไร่ (1)/(2)	46.40 บาท	46.40 บาท	46.40 บาท

ตารางที่ 3.2 แสดงมูลค่าของ เครื่องพ่นยาของแต่ละขนาดพื้นที่การเพาะปลูก กรณีพันธุ์ลูกผสม

รายการ	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ไม่ถึง 10 ไร่	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ตั้งแต่ 10 ไร่ แต่ไม่ถึง 20 ไร่	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ตั้งแต่ 20 ไร่ ขึ้นไป
มูลค่าของ เครื่อง พ่นยา (1)	2,812 บาท	7,229 บาท	11,647 บาท
จำนวนไร่ ทั้งหมด (2)	56 ไร่	144 ไร่	232 ไร่
มูลค่า เครื่อง พ่นยา / ไร่	50.20 บาท	50.20 บาท	50.20 บาท
(1)/(2)			

2. รายจ่ายประจำเดือน ได้แก่

2.1 ค่าดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงทิมพานต์ รวมถึงการเก็บเกี่ยวและตก

2.1.1 ค่าบุญ เกษตรกรจะไอลบุญคอกในปีแรกที่ทำการเพาะปลูกและ เพื่อ

เป็นการบำรุงรักษาต้นมะม่วงทิมพานต์จะไอลบุญ เค้มือย่าง น้อยบีลังครัง เกษตรกรที่ให้ความสนใจและ

บำรุงรักษาต้นมะม่วงทิมพานต์จะไอลบุญ เค่มีประมาณบีลัง 2 ครัง จากการสำรวจพบว่าเกษตรกร

ที่ปลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองที่อำเภอโภนทองมีการใช้บุญ เคมน้อย มีเกษตรกรเพียงบางราย

เท่านั้นที่ใช้บุญ เนื่องจากมะม่วงทิมพานต์อาหารการกินและ เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย ของ

เกษตรกร ส่วนมากเกษตรกรที่ใช้บุญกับมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองมักจะใช้บุญสูตร 15-15-15

นอกจากนั้นก็มีการใช้บุญสูตร 12-24-12 บ้าง เล็กน้อย ซึ่งค่าบุญเฉลี่ยกิโลกรัมละ 5.20 บาท

พื้นที่ 1 ไร่ ใช้ประมาณ 3.59 กิโลกรัม ดังนั้นค่าบุญไร่ละ 18.66 บาท

ส่วนเกษตรกรที่ปลูกมะม่วงพื้นที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีโดยมีเบอร์เซนต์การใช้มากกว่าเกษตรกรที่ปลูกมะม่วงพื้นที่มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ 12-24-12 และ 15-15-15 ค่าปุ๋ยเฉลี่ยกิโลกรัมละ 5.20 บาท พื้นที่ 1 ไร่ ใช้ปุ๋ยประมาณ 8.16 กิโลกรัม ดังนั้นค่าปุ๋ย大约 42.46 บาท

2.1.2 ค่ายาปรับศัตรูพืชและวัชพืช ได้แก่ ยาฆ่าแมลง ยาฆ่าหญ้า ยาบังกันและกำจัดศัตรูพืช ในกรณีที่มีแมลงศัตรูพืชที่มาก ยาบังกันและกำจัดศัตรูพืชที่มาก รบกวนการเจริญเติบโตของต้นมะม่วงพื้นที่มีการสำรวจพบว่าเกษตรกรที่ปลูกมะม่วงพื้นที่มีการใช้ยาปรับศัตรูพืชและวัชพืชน้อยราย เนื่องจากไม่ค่อยมีศัตรูพืชหรือวัชพืชมากนัก ส่วนมากถ้าเกษตรกรจะใช้ก็จะใช้ยาปรับศัตรูพืชมากกว่ายาที่ใช้ปรับวัชพืช เนื่องจากวัชพืชนั้นเกษตรกรมักจะกำจัดโดยวิธีด้วยหญ้าหรือทำรุน เพราจะหากกว่า ยาปรับศัตรูพืชและวัชพืชที่เกษตรกรใช้มีหลายชนิดทั้งชนิดน้ำและชนิดผง โดยใช้ปีละครึ่งลิตรับมะม่วงพื้นที่มีปุ๋ยเมืองและปีละ 2 ครั้ง สำหรับมะม่วงพื้นที่มีการใช้ปุ๋ย

2.1.3 ค่าแรงงานในการด้วยหญ้าและพรวนดิน ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการทำรุน กรณีที่มีวัชพืชรบกวนต้นมะม่วงพื้นที่มีการด้วยหญ้าเพื่อเป็นการกำจัดวัชพืช ไม่ให้วัชพืชมาแย่งอาหารในดินของมะม่วงพื้นที่มีการใช้ปุ๋ย 40 บาท/วัน/คน

2.1.4 ค่าแรงงานในการใส่ปุ๋ย เกษตรกรบางรายจะมีการใส่ปุ๋ย ซึ่งจะใส่เมื่อมะม่วงพื้นที่มีอายุได้ 2-3 ปีขึ้นไป วิธีการใส่ปุ๋ยนั้นส่วนมากจะ Riley บริโภครอบ ๆ ทรงพุ่มการใส่ปุ๋ยมักจะทำพร้อม ๆ กับการด้วยหญ้า แรงงานในการใส่ปุ๋ยจะใช้เฉพาะแรงงานคนและเป็นแรงงานครอบครัวทั้งล้วน โดยในปีที่ 2-3 ใช้แรงงานค่อนข้างมาก เพราะต้องพิถีพิถันในการใส่ปุ๋ยมีการพรวนดินกลบปุ๋ยและใส่ปุ๋ยเฉพะบริเวณโคนต้นเท่านั้น เพราจะระบบระบายน้ำเจริญเติบโตออกใบไก่จากต้น ในปีที่ 4-6 รากของต้นมะม่วงพื้นที่มีการเริ่มเติบโตใกล้จากต้นการใส่ปุ๋ยจึงใช้วิธีหัวน้ำปุ๋ยรอบโคนต้น ซึ่งทำให้ใช้แรงงานน้อยลง ในปีที่ 7-10 ก็จะใช้แรงงานน้อยลงอีก เพราในปีหลัง ๆ การใส่ปุ๋ยใช้วิธีหัวน้ำไม่ต้องพิถีพิถันเท่าปีแรก แต่ในปีหลัง ๆ จะใส่ปุ๋ยหลายครั้ง ทำให้ค่าแรงงานในการใส่ปุ๋ยมากขึ้น ค่าแรงงานเฉลี่ย 40 บาท/วัน/คน ค่าแรงงานในการใส่ปุ๋ยสำหรับมะม่วงพื้นที่มีการใช้ปุ๋ยเมืองน้อยกว่าพื้นที่มีการใช้ปุ๋ย แต่ก็มีค่าแรงงานที่สูงกว่าและการทำงานอยู่ในลักษณะประยัด

2.1.5 ค่าแรงงานในการฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช ในกรณีที่มีศัตรูพืช และวัชพืชมากบนที่ดินและมีงบประมาณต่ำมาก เกษตรกรบางรายก็จะมีการใช้ยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช แรงงานในการฉีดยาใช้เฉพาะแรงงานคน โดยเฉลี่ยแล้วเกษตรกรจะฉีดยาปีละครั้งครึ่งกรณีมีงบประมาณต่ำพื้นเมือง ส่วนจะมีงบประมาณต่ำกว่าจะฉีดยาปีละ 2 ครั้ง หรือฉีดยาป้องกันและกำจัดศัตรูพืช เมื่อพบว่ามีศัตรูพืชมากบนที่ดินหรือกำลังระบาดอยู่ การจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะจ้างเป็นรายวัน โดยมีอัตราค่าจ้างเฉลี่ย 100 บาท/วัน/คน

2.1.6 ค่าแรงงานในการแต่งกิ่ง ตัดต้นและค้ำกิ่ง เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เมื่อต้นมีงบประมาณต่ำ เจริญเดิบโตแล้ว และควรที่จะมีการแต่งกิ่ง เพื่อกำจัดกิ่งที่เป็นโรค หรือเพื่อการจัดรูบทรั้งให้เหมาะสมโดยเฉพาะช่วง 3-4 ปีหลังบุก เพื่อเป็นการบังคับลำต้นและกิ่งที่ต้องการให้เจริญเดิบโตอย่างรวดเร็วและเป็นระเบียบ โดยตัดกิ่งแขนงขั้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่บีที่ 4 จนถึงบีที่ 10 เพื่อให้ทรงต้นสูงประมาณเมตรครึ่ง จึงหยุดตัดได้ หลังจากนี้อาจจะมีการตัดแต่งกิ่ง บ้างแต่ไม่มากนัก โดยตัดกิ่งแขนง เล็กที่เกิดใบทางกิ่งลำต้นใหม่ และกิ่งแขนง เล็กที่ใบไม่ถูกแสงออก ทรงพุ่มที่เกิดชิดหรือชนกันระหว่างต้นให้ตัดออก ส่วนใหญ่แล้วการจ้างจะจ้างเป็นรายวัน และในรายที่มีเนื้อที่เพาะปลูกน้อยมากจะใช้แรงงานคนครัวเรือน การคำนวณค่าจ้างแรงงานจึงใช้อัตราค่าจ้างแรงงานของเกษตรกรในท้องถิ่น อัตราค่าจ้างแรงงานเฉลี่ย 40 บาท/วัน/คน

2.1.7 ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวและตาก เมื่อมีงบประมาณต่ำ เจริญเดิบโตเต็มที่ เกษตรกรก็จะทำการเก็บเกี่ยวโดยใช้มือเด็ด เมล็ดมะม่วงหิมพานต์จากผลที่เหล่นลุ่มพื้นดิน ปลูกในเชิง เมื่อได้เมล็ดมะม่วงหิมพานต์เต็มเชิงแล้วก็จะนำไปเทาสีกระสอบ เพื่อสะดวกในการขนไปเทอกองไว้ที่ลานหน้าบ้าน ซึ่งส่วนมากบริเวณบ้านจะไม่ห่างจากสวนเท่าไรนักการเก็บเกี่ยว จะเก็บเกี่ยวไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 7 วัน ควรบล็อยหัวแก่เต็มที่ หลังเก็บเกี่ยวเมล็ดทุกครั้งนำไปตากแดด 3-5 วัน จากนั้นเก็บไว้ในที่ร่ม การจ้างแรงงานมักจ้างเป็นรายวัน โดยมีอัตราค่าจ้างเฉลี่ย 40 บาท/วัน/คน การเก็บเกี่ยวและตากนี้จะใช้เฉพาะแรงงานคน

2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร ได้แก่ อุปกรณ์การเกษตรที่มีราคาน้อย เช่น จอบ เลี่ยม มีด กรรไกรตัดแต่งกิ่ง วิธีการบัญชีที่ใช้กับสินทรัพย์ที่มีราคาน้อยนี้ คือจะบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทั้งจำนวน เมื่อซื้อมา

2.3 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร อุปกรณ์การเกษตรในที่นี้คือเครื่องหั่นยาในการศึกษานี้คิดค่าเสื่อมราคาตามวิธีเส้นตรงหรือ Straight Line Method โดยมีอายุการใช้งาน 10 ปี

2.4 ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร ค่าใช้จ่ายนี้คำนวณได้จากการประเมินค่าซ่อมแซมทั้งปีของอุปกรณ์การเกษตรที่เกษตรกรเป็นเจ้าของ การซ่อมแซมนี้จะไม่มีผลต่อการขยายอายุการใช้อุปกรณ์นั้น ๆ

2.5 ค่าภาษีที่ดินและค่าใช้ที่ดิน ล้วนใหญ่เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง แต่ประเมินราคาไม่ได้ เพราะมีนานาน จึงประเมินค่าใช้ที่ดินจากอัตราค่าเช่าที่ดิน ที่มีเกษตรกรบางรายเช่าอยู่ ค่าเช่าที่ดินเฉลี่ยไว้ละ 28 บาทต่อปี ล้วนค่าภาษีที่ดินไว้ละ 9 บาทต่อปี

การคำนวณรายจ่ายต่าง ๆ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ พบว่า เกษตรกรได้มีการจ้างแรงงานในหลายลักษณะ เช่น การจ้างเหมาเป็นวัน การจ้างแรงงานเป็นรายวัน การจ้างแรงงานโดยคิดผลสำเร็จตามจำนวนงานที่ทำ (การจ้างบลูกตันมะม่วงทิมพานต์โดยคิดค่าแรงงานตามจำนวนตันที่บลูก) ดังนั้น การคำนวณรายจ่ายจึงได้ทำการเฉลี่ยรายจ่ายต่าง ๆ โดยคิดเฉลี่ยต่อวาร์ต่อปี ซึ่งมีสูตรหลัก คือ

$$\text{รายจ่ายเฉลี่ยต่อวาร์ต่อปี} = \frac{\text{รายจ่ายทั้งหมดในปีนั้น ๆ}}{\text{จำนวนพื้นที่ที่บลูก}}$$

การวิเคราะห์ต้นทุนการปลูกมะม่วงพันธุ์ในวิทยานิพนธ์นี้ ได้จัดแบ่งระยะ เวลา การวิเคราะห์ออกเป็นช่วง ๆ คือ ปีที่ 0 ปีที่ 1-3 ปีที่ 4-6 และปีที่ 7-10 เนื่องจากในแต่ละ ช่วงนั้นจะมีการดูแลบำรุงรักษาในลักษณะเดียวกัน ต้นทุนที่เกิดขึ้นและผลผลิตที่ได้ก้าวเดียงกัน

สำหรับรายจ่ายลงทุนในปีที่ 0 และค่าใช้จ่ายในปีที่ 1-3 จะนำมารวมกัน เพราะเป็น ค่าใช้จ่ายที่ให้ประโยชน์ต่อภาระในการในอนาคต โดยจะตัดจำหน่ายเป็นค่าใช้จ่ายในปีที่จะม่วงพันธุ์ ที่ผลผลิตมีรายได้เกิดขึ้น ซึ่งถือหลักว่าในช่วงที่ยังไม่มีรายได้จะสะสมต้นทุนไว้ แล้วนำมาเฉลี่ยเป็น ค่าใช้จ่ายของปีที่มีรายได้แล้ว ในที่นี้เฉลี่ย 27 ปี เนื่องจากอายุของมะม่วงพันธุ์เท่ากับ 30 ปี แต่จะเริ่มมีรายได้ในปีที่ 4 ดังนั้นจึงสะสมต้นทุนในช่วง 3 ปีแรก แล้วนำมาเฉลี่ยเป็นค่าใช้จ่ายของ ปีที่ 4 ถึงปีที่ 30

ต้นทุนการปลูกมะม่วงพันธุ์พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ลูกผสม สรุปไว้ในตารางที่ 3.3 และ 3.4 ตามลำดับ โดยไม่รวมค่าอุปกรณ์การเกษตร

ตารางที่ 3.3 ต้นท่อนการบลอกและห่วงพานพาณฑ์พิเศษไม่ถ่องต่อไวร่อง เกษตรกรเข้าเก็บชามหอย เอ็ด น้ำกรีฟเพาบลก 2532/2533

จังหวัดร้อยเอ็ด น้ำกรีฟเพาบลก 2532/2533

หน่วย : บำท/วัน

รายการ	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก น้ำกรีฟ 10 ไร่			ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ตั้งแต่ 10 ไร่ แต่ไม่ถึง 20 ไร่			ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ตั้งแต่ 20 ไร่ถึงนาที 20 ไร่			ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก ตั้งแต่ 20 ไร่ถึงนาที 46 ไร่		
	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท	บำท
1. รายจ่ายผลทั้งหมด	0	1-3	4-6	7-10	0	1-3	4-6	7-10	0	1-3	4-6	7-10
1.1 ค่าเดินทางและค่าบลอก												
1.1.1 ค่าแรงงาน												
น้ำยาเเตรี่ยมติด	49.46											
1.1.2 ค่าแรงงาน												
น้ำยาบลอก	8.89											
1.1.3 ค่าติดผึ้งน้ำ	18.00											
รวม	76.35											
2. รายจ่ายประจำวัน												
2.1 ค่าดูแลรักษาตัวและม่วงพานตัด	13.98	18.66	15.05		14.37	20.09	17.21		14.27	20.84	17.73	
2.1.1 ค่าเบี้ย												
2.1.2 ค่ายาปรับปรุงพืชและวัสดุ	23.59	22.06			0.19	21.70	24.56		0.18	21.61	24.30	
2.1.3 ค่าแรงงาน												
น้ำยาเเตรี่ยมติด	57.44	113.22	174.61		59.85	111.60	172.89		59.19	111.40	172.62	
2.1.4 ค่านรงงานในการล้วงน้ำ	2.30	4.72	15.06		0.87	3.85	14.91		1.85	3.81	14.86	

รายการ	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก				ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก				ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก			
	บ่อ น้ำ	บ่อ น้ำ ดิน	บ่อ น้ำ ดิน ปู									
2.1.5 ค่าแรงงานในการผลิตยา ประยุบตัวรักษาและวัชพัช	9.43	7.02	0.37	7.85	9.82	0.37	7.81	9.72				
2.1.6 ค่าแรงงานในการแต่งตั้ง [*] ติดตั้งและดำเนินการ	63.00	64.53		61.78	66.04		61.11	65.22				
2.1.7 ค่าแรงงานทางการ เกี่ยวและตาก	70.76	150.53		68.73	148.68		68.11	148.89				
รวม	73.72	303.38	448.86	75.65	295.60	454.11	75.86	294.69	453.34			
2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากร [*] การเดินทาง	13.78	15.76	15.81	12.24	14.70	15.99	11.42	14.65	15.93			
2.3 ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ [*] การเดินทาง	4.64	4.64	4.64	4.64	4.64	4.64	4.64	4.64	4.64			
2.4 ค่าซ้อมแขวงอุบลราชธานี [*] การเดินทาง	1.15	1.42	1.81	0.94	1.15	1.47	0.93	1.14	1.46			
2.5 ค่าอาหารและค่าวิชาน [*] ค่าใช้จ่ายแน่นแตะบี [*] ค่าใช้จ่ายห้องน้ำที่ 0-3 [*] พัสดุจ้าพ้าย (27 ปี)	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00			
รวมทั้งหมดสิ่งแวดล้อม [*]	(76.35) (390.87)	17.31	17.31 (75.74) (391.41)	17.30	17.30 (76.54) (389.55)	17.26	17.26	17.26	17.26			

หมายเหตุ : ตั้งแต่เป็นที่ ๐ หมายถึงตั้งหน้าเมือง เช่น บลาก
ที่มา : จุฬาภรณ์สมบูรณ์ ภัณฑรัตน์และท่านค่า เนื่อง

ตารางที่ 3.4 ต้นแบบการประเมินคุณภาพของนักเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๒

ՀԱՅԱՍՏԱՆ : ԵՎՐՈ

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

หน่วย : บาท/วัสดุ

รายการ	ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก				ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก				ขนาดพื้นที่การเพาะปลูก			
	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ	บ่อ
2.1.5 ค่าแรงงานนาทีเดียว ปรับเพิ่มรพชและวัวชีฟฟ์	0	1-3	4-6	7-10	0	1-3	4-6	7-10	0	1-3	4-6	7-10
2.1.6 ค่าแรงงานนาทีเดียว ติดต่อและติดต่อ					10.84	13.66	1.89	12.42	15.34	1.89	10.14	13.81
2.1.7 ค่าแรงงานนาทีเดียว เก็บเกี่ยวและตาก					183.08	182.71	181.82	184.41		181.22	182.43	
รวม					168.03	316.67	116.08	314.26		166.60	314.44	
2.2 ค่าเชื้อจ่ายเกียกนิ่งบ่มราก					154.49	614.45	858.94	155.27	606.94	855.63	156.09	605.23
การเกษตร					14.27	17.06	13.71	14.44	16.30	13.12	13.94	16.23
2.3 ค่าเสื่อมร้าวคงรัฐ					5.02	5.02	5.02	5.02	5.02	5.02	5.02	5.02
การเกษตร												
2.4 ค่าซ้อมแมลงบ่อบรังษี												
การเกษตร												
2.5 ค่ากำษัชต์ดินและค่าใช้ไฟฟ้า					37.00	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00	37.00
ค่าเชื้อจ่ายน้ำดูดบีบี					210.78	676.91	918.35	211.73	669.19	914.49	212.05	666.90
ค่าเชื้อจ่ายลงทุน 0-3 ตัดจำพวก (27 ปี)					(179.54)	(632.34)	30.07	(179.78) (635.19)	30.18	(179.14) (636.15)	30.19	30.19
รวมต้นทุนสิ่นงานแต่ละปี									699.37	944.67	697.09	944.18

หมายเหตุ : ต้นทุนเป็น 0 พาหะกึ่งต้นทุนเบื้องต้น เริ่มแล้ว
 หมาย : จากรากล้อมทามเมษตร์และพืชฯ เดษยฯ ได้รับเงินเดือนโดย

การวิเคราะห์ความแตกต่างของต้นทุนการปลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองกับมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสม

1. ขนาดพื้นที่การเพาะปลูกไม่ถึง 10 ไร่

- ต้นทุนทั้งสิ้นในการปลูกมะม่วงทิมพานต์

<u>พันธุ์</u>			
<u>บีที่</u>	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
0	76.35	179.54	(103.19)
1-3	130.29	210.78	(80.49)
4-6	379.51	706.98	(327.47)
7-10	525.43	948.42	(422.99)

หมายเหตุ : () หมายถึง พันธุ์ลูกผสมมากกว่าพันธุ์พื้นเมือง

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่าต้นทุนทั้งสิ้นในการปลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่ามะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง มีสาเหตุมาจากการ

- ค่าเตรียมพื้นที่และค่าบลูก

<u>พันธุ์</u>			
<u>บีที่</u>	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
0	76.35	179.54	(103.19)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าเตรียมพื้นที่และค่าบลูกของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง สาเหตุสำคัญเกิดจากค่าต้นพันธุ์ของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่ามะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองเฉลี่ยไร่ละ 101.52 บาท เนื่องจากต้นพันธุ์ของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์

ลูกผลไม้มาจากการวิจัยของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยการคัดเลือกจากพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ทั่วประเทศ จะได้พันธุ์ที่รับรองว่าให้ผลดี

- ค่าดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงหิมพานต์

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผล</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	73.72	154.49	(80.77)
4-6	303.38	614.15	(310.77)
7-10	448.86	858.94	(410.08)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงหิมพานต์ของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผลลูกสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง มีสาเหตุสำคัญมาจากการ

1) เกษตรกรที่ปลูกพันธุ์ลูกผลลูกสูงมีการด้วยหญ้าและปราบดิน เพื่อกำจัดวัชพืชมากกว่าทำให้ค่าแรงงานในการด้วยหญ้าและปราบดินของเกษตรกรที่ปลูกมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผลลูกสูงกว่าพันธุ์พื้นเมืองเฉลี่ยไว้ละ 53.37 บาทในปีที่ 1-3 ไว้ละ 63.66 บาท ในปีที่ 4-6 และไว้ละ 87.47 บาท ในปีที่ 7-10

2) เกษตรกรที่ปลูกมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผลลูกสูงเอาใจใส่ดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงหิมพานต์มากกว่าเกษตรกรปลูกพันธุ์พื้นเมือง เช่นใส่ปุ๋ย ลิดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช แต่งกิ่ง ตัดต้นและค้ำกิ่งทำให้

2.1) ค่าแรงงานในการล่บบุ้ย ค่าแรงงานในการฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช ค่าแรงงานในการล่บบุ้ย ค่ากิ่งของการปลูกพันธุ์ลูกผลลูกสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง โดยที่ค่าแรงงานในการล่บบุ้ยของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผลลูกสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยไว้ละ 2.32 บาท ในปีที่ 1-3 ไว้ละ 0.63 บาท ในปีที่ 4-6 และไว้ละ 1.06 บาท ในปีที่ 7-10 ค่าแรงงานในการฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืชสูงกว่าเฉลี่ยไว้ละ 1.41 บาทในปีที่ 4-6 และไว้ละ 6.64 บาท ในปีที่ 7-10 ค่าแรงงานในการแต่งกิ่ง ตัดต้นและค้ำกิ่งสูงกว่าเฉลี่ยไว้ละ 120.08 บาท ในปีที่ 4-6 และไว้ละ 118.18 บาท ในปีที่ 7-10

2.2) บุ้ยคอก และค่ายาปราบศัตรูพืชและวัชพืชของการปลูกพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง รายที่ค่าบุ้ยสูงกว่าเฉลี่ยร率为 25.08 บาทในปีที่ 1-3 หร率为 23.80 บาทในปีที่ 4-6 และไวร率为 18.80 บาท ในปีที่ 7-10 และค่ายาปราบศัตรูพืชและวัชพืชสูงกว่าเฉลี่ยร率为 3.92 บาท ในปีที่ 4-6 และไวร率为 11.79 บาทในปีที่ 7-10

3) ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวและตากของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยร率为 97.27 บาท ในปีที่ 4-6 และไวร率为 166.14 บาท ในปีที่ 7-10
เนื่องจากมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง การใช้เวลาในการเก็บเกี่ยวและตากจึงมากกว่า

- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร

ปีที่	พันธุ์		
	พื้นเมือง	ลูกผสม	ผลต่าง
1-3	13.78	14.27	(0.49)
4-6	15.76	17.06	(1.30)
7-10	15.81	13.71	2.10

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตรของการปลูกมะม่วงหิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ลูกผสมแตกต่างกันจำนวนเล็กน้อย มีสาเหตุมาจากการที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมซึ่งอุปกรณ์การเกษตรต่าง ๆ เป็นจำนวนมากกว่าเกษตรกรที่ปลูกพันธุ์พื้นเมือง เช่น กรรไกรตัดแต่งกิ่ง เพราะมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมมีผลผลิตมากกว่ามะม่วงหิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองและมีกิ่งที่เป็นโรค จึงต้องตัดแต่งกิ่ง เพื่อกำจัดกิ่งที่เป็นโรคและจัดรูปทรงให้เหมาะสม

- ค่าเลื่อมราคากองบกรัฐการเกษตร

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	4.64	5.02	(0.38)
4-6	4.64	5.02	(0.38)
7-10	4.64	5.02	(0.38)

- ค่าซ้อมแซมกองบกรัฐการเกษตร

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	1.15	-	1.15
4-6	1.42	3.68	(2.26)
7-10	1.81	3.68	(1.87)

จากการเปรียบเทียบประกอบว่า ค่าเลื่อมราคากองบกรัฐการเกษตรของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เนื่องจากเกษตรกรที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมมีการซื้อเครื่องเพนยามากกว่า ทำให้ค่าเลื่อมราคากองบกรัฐการเกษตรสูงกว่า

- ค่าภาษีที่ดินและค่าใช้ที่ดิน จากการเปรียบเทียบประกอบว่า ค่าภาษีที่ดินและค่าใช้ที่ดินของมะม่วงหิมพานต์ทั้ง 2 พันธุ์ไม่แตกต่างกัน คือ เฉลี่ยไว้ละ 37 บาทต่อปี

2. ขนาดพื้นที่การเพาะปลูกตั้งแต่ 10 ไร่ แต่ไม่ถึง 20 ไร่

- ต้นทุนทั้งสิ้นในการปลูกมะม่วงหิมพานต์

<u>พันธุ์</u>			
<u>ปีที่</u>	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
0	75.74	179.78	(104.04)
1-3	130.47	211.73	(81.26)
4-6	370.39	699.37	(328.98)
7-10	530.51	944.67	(414.16)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ต้นทุนทั้งสิ้นในการปลูกมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่า มะม่วงหิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง มีสาเหตุมาจากการ

- ค่าเตรียมพื้นที่และค่าปลูก

<u>พันธุ์</u>			
<u>ปีที่</u>	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
0	75.74	179.78	(104.04)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าเตรียมพื้นที่และค่าปลูกของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง สาเหตุสำคัญเกิดจากค่าต้นพันธุ์ของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่า มะม่วงหิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยไว้ละ 101.52 บาท

- ค่าดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงหิมพานต์

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	75.65	155.27	(79.62)
4-6	295.60	606.94	(311.34)
7-10	454.11	855.63	(401.52)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงหิมพานต์ของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง มีสาเหตุมาจากการ

1) เกษตรกรที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมมีการด้วยหญ้าและพรวนดินเพื่อกำจัดวัชพืชมากกว่า ทำให้ค่าแรงงานในการด้วยหญ้าและพรวนดินของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยไว้ละ 48.88 บาทในปีที่ 1-3 ไว้ละ 62.69 บาทในปี 4-6 และไว้ละ 87.28 บาท ในปีที่ 7-10

2) เกษตรกรที่ปลูกมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมเอาใจใส่ดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงหิมพานต์มากกว่าเกษตรกรที่ปลูกพันธุ์พื้นเมือง เช่นไว้บุ้ย ฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช แต่งกิ่ง ตัดต้นและค้ำกิ่ง ทำให้

2.1) ค่าแรงงานในการไว้บุ้ย ค่าแรงงานในการฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช ค่าแรงงานในการแต่งกิ่ง ตัดต้นและค้ำกิ่งของการปลูกพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง โดยที่ค่าแรงงานในการไว้บุ้ยของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยไว้ละ 2.02 บาท ในปีที่ 1-3 ไว้ละ 0.44 บาทในปีที่ 4-6 และไว้ละ 0.45 บาทในปีที่ 7-10 ค่าแรงงานในการฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืชสูงกว่าเฉลี่ยไว้ละ 1.52 บาท ในปีที่ 1-3 ไว้ละ 4.57 บาทในปีที่ 4-6 และไว้ละ 5.52 บาทในปีที่ 7-10 ค่าแรงงานในการแต่งกิ่ง ตัดต้นและค้ำกิ่งสูงกว่าเฉลี่ยไว้ละ 120.04 บาท ในปีที่ 4-6 และไว้ละ 118.37 บาท ในปีที่ 7-10

2.2) ค่าบุ้ย และค่ายาปราบศัตรูพืชและวัชพืชของการปลูกพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง โดยที่ค่าบุ้ยสูงกว่าเฉลี่ยไว้ละ 25.51 บาท ในปีที่ 1-3 ไว้ละ 22.53 บาทในปีที่ 4-6 และไว้ละ 17.55 บาท ในปีที่ 7-10 และค่ายาปราบศัตรูพืชและวัชพืชสูงกว่าเฉลี่ยไว้ละ 1.69 บาท ในปีที่ 1-3 ไว้ละ 3.72 บาทในปีที่ 4-6 และไว้ละ 6.77 บาทในปีที่ 7-10

3) ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวและตากของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เวลาใช้ร้อยละ 97.35 บาทในปีที่ 4-6 และใช้ร้อยละ 165.58 บาทในปีที่ 7-10 เนื่องจากมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง การใช้เวลาในการเก็บเกี่ยวและตากจึงมากกว่า

- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	12.24	14.44	(2.20)
4-6	14.70	16.30	(1.60)
7-10	15.99	13.12	2.87

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตรของการปลูกมะม่วงหิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ลูกผสมแตกต่างกันจำนวนเล็กน้อย มีสาเหตุมาจากการที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมซึ่งอุปกรณ์การเกษตรต่าง ๆ เป็นจำนวนมากกว่าเกษตรกรที่ปลูกพันธุ์พื้นเมือง

- ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	4.64	5.02	(0.38)
4-6	4.64	5.02	(0.38)
7-10	4.64	5.02	(0.38)

- ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	0.94	-	0.94
4-6	1.15	3.93	(2.78)
7-10	1.47	3.72	(2.25)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าเสื่อมราคาและค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตรของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เป็นผลจากการที่เกษตรกรที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมมีอุปกรณ์การเกษตรมากกว่าผู้อื่น

- ค่าภาษีที่ดินและค่าใช้ที่ดิน จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าภาษีที่ดินและค่าใช้ที่ดินของมะม่วงหิมพานต์ทั้ง 2 พันธุ์ไม่แตกต่างกัน คือ เนลี่ยาร์ล 37 บาทต่อปี

3. ขนาดพื้นที่การเพาะปลูกตั้งแต่ 20 ไร่ขึ้นไป

- ต้นทุนทั้งสิ้นในการปลูกมะม่วงหิมพานต์

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
0	76.54	179.14	(102.60)
1-3	129.85	212.05	(82.20)
4-6	369.38	697.09	(327.71)
7-10	529.63	944.18	(414.55)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ต้นทุนทั้งสิ้นในการปลูกมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง มีสาเหตุมาจากการ

- ค่าเตรียมพื้นที่และค่าปลูก

<u>ปีที่</u>	<u>พันธ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
0	76.54	179.14	(102.60)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าเตรียมพื้นที่และค่าปลูกของมะม่วงพันธุ์ลูกผสมสูงกว่า พันธุ์พื้นเมือง สาเหตุสำคัญเกิดจากต้นพันธุ์ของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่ามะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยว่าละ 101.52 บาท

- ค่าดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงทิมพานต์

<u>ปีที่</u>	<u>พันธ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	75.86	156.09	(80.23)
4-6	294.69	605.23	(310.54)
7-10	453.34	853.29	(399.95)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วงทิมพานต์ของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง มีสาเหตุมาจาก

1) เกษตรกรที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมมีการด้วยหัวและพรวนิดนเพื่อกำจัดวัชพืชมากกว่า

ทำให้ค่าแรงงานในการด้วยหัวพรวนิดนของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยวรละ 49.40 บาทในปีที่ 1-3 ไรละ 63.34 บาทในปีที่ 4-6 และไรละ 87.63 บาทในปีที่ 7-10

2) เกษตรกรที่ปลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมเอาใจใส่ดูแลบำรุงรักษาต้นมะม่วง

ทิมพานต์มากกว่าเกษตรกรที่ปลูกพันธุ์พื้นเมือง เช่น ใส่ปุ๋ย ฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช แต่งกิ่ง ตัดต้นและค้ำกิ่ง ทำให้

2.1) ค่าแรงงานในการใส่ปุ๋ย ค่าแรงงานในการฉีดยาปราบศัตรูพืชและวัชพืช

ค่าแรงงานในการแต่งกั้ง ตัดตันและค้ำกั้งของการปลูกพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง โดยที่ค่าแรงงานในการปลูกพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยร率为 1.02 บาท ในปีที่ 1-3 率为 0.47 บาทในปีที่ 4-6 และ率为 0.49 บาทในปีที่ 7-10 ค่าแรงงานในการฉีดยาปรับศัตรูพืชและวัชพืชสูงกว่าเฉลี่ยร率为 1.52 บาทในปีที่ 1-3 率为 2.33 บาท ในปีที่ 4-6 และ率为 4.09 บาทในปีที่ 7-10 และค่าแรงงานในการแต่งกั้ง ตัดตันและค้ำกั้งสูงกว่าเฉลี่ยร率为 120.11 บาทในปีที่ 4-6 และ率为 117.21 บาท ในปีที่ 7-10

2.2) ค่าบุญ และค่ายาปรับศัตรูพืชและวัชพืชของการปลูกพันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง โดยที่ค่าบุญสูงกว่าเฉลี่ยร率为 26.59 บาทในปีที่ 1-3 率为 22.22 บาทในปีที่ 4-6 และ率为 17.87 บาทในปีที่ 7-10 ค่ายาปรับศัตรูพืชและวัชพืชสูงกว่าเฉลี่ยร率为 1.70 บาทในปีที่ 1-3 率为 3.58 บาทในปีที่ 4-6 และ率为 7.11 บาทในปีที่ 7-10

3) ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวและตากของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เฉลี่ยร率为 98.49 บาทในปีที่ 4-6 และ率为 165.55 บาทในปีที่ 7-10 เนื่องจากมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง จึงใช้เวลามากกว่า

- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร

ปีที่	พันธุ์		
	พันเมือง	ลูกผสม	ผลต่าง
1-3	11.42	13.94	(2.52)
4-6	14.65	16.23	(1.58)
7-10	15.93	15.04	(0.89)

จากการเปรียบเทียบราคากันว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตรของการปลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ลูกผสมแตกต่างกันจำนวนเล็กน้อย มีสาเหตุมาจากการกรรไกรที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมมีอุปกรณ์การเกษตรประภากเครื่องพ่นยาเป็นจำนวนมากกว่าเกษตรกรที่ปลูกมะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง เนื่องจากมีการฉีดยาปรับศัตรูพืชและวัชพืชมากกว่า

- ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	4.64	5.02	(0.38)
4-6	4.64	5.02	(0.38)
7-10	4.64	5.02	(0.38)

- ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร

<u>ปีที่</u>	<u>พันธุ์</u>		
	<u>พื้นเมือง</u>	<u>ลูกผสม</u>	<u>ผลต่าง</u>
1-3	0.93	-	0.93
4-6	1.14	3.42	(2.28)
7-10	1.46	3.64	(2.18)

จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าเสื่อมราคาและค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตรของมะม่วงหิมพานต์พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เนื่องจากการที่เกษตรกรที่ปลูกพันธุ์ลูกผสมมีอุปกรณ์การเกษตรมากกว่าผู้อื่น

- ค่าภาษีที่ดินและค่าใช้ที่ดิน จากการเปรียบเทียบปรากฏว่า ค่าภาษีที่ดินและค่าใช้ที่ดินของมะม่วงหิมพานต์ทั้ง 2 พันธุ์ไม่แตกต่างกัน คือ เฉลี่ยไว้ละ 37 บาทต่อปี

สรุปจากการวิเคราะห์เบรี่ยงเทียบต้นทุนการปลูกมะม่วงทิมพานต์ทั้ง 2 พันธุ์ได้ว่า
มะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสมมีต้นทุนการปลูกทั้งหมด เคลื่ยต่อ率สูงกว่ามะม่วงทิมพานต์พันธุ์พื้นเมือง
ทุกขนาดพื้นที่การเพาะปลูก เนื่องมาจากการปฏิบัติตามและรักษาโดยการใส่ปุ๋ย การใช้ยาป้องกันและ
กำจัดศัตรุและการใช้แรงงานเพื่อการตัดแต่งกิ่ง รวมทั้งค่าต้นพันธุ์ของมะม่วงทิมพานต์พันธุ์ลูกผสม
สูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง เป็นจำนวนมากด้วย ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลมติฐาน ข้อ 1